

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3220/2020
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Видицки адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације – Управа за ванредне ситуације у Новом Саду, Ватрогасно спасилачка бригада у Новом Саду, Ватрогасно спасилачко одељење у Врбасу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 881/20 од 20.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 881/20 од 20.07.2020. године – одлуке о трошковима парничног поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 881/20 од 20.07.2020. године – одлуке о трошковима парничног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 182/2018 од 11.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне и месне ненадлежности Основног суда у Врбасу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име мање исплаћених трошкова за одлазак и долазак са рада исплати износ од 47.931,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.05.2019. године па до исплате, и на име обрачунате законске затезне камате од доспелости до 04.05.2019. године износ од 19.092,25 динара, као и на име приправности износ од 68.427,16 динара са законском затезном каматом од 05.05.2019. године до исплате, и на име обрачунате законске затезне камате од доспелости до 04.05.2019. године износ од 18.908,83 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање за тужиоца уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања доприносе за незапосленост Националној служби за запошљавање и доприносе за здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање, и то у износу који обрачунају надлежне службе туженог у време обрачуна на износ зараде од 68.427,16 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у

износу од 128.827,16 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка па до коначне исплате. Ставом петим изреке, одбијен је предлог тужиоца ради ослобађања од обавеза плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 881/20 од 20.07.2020. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у пресуди Основног суда у Врбрасу П1 182/2018 од 11.12.2019. године, па је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 71.094,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу жалба тужене се одбија и пресуда у преосталом делу потврђује. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, против одлуке о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14, 87/18).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2 истог члана испуњеност услова за изузетно дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужиоца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање права за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

У поступку по ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка не примењује се одредба чл. 403. ст. 2 тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић